

ninsko motiviko. Izgubili smo nekoga izmed nas, ki je vsakokratna družjenja napolnil z vedrino in našemu početju dajal prepotrebne-ga duha. Izgubili smo tudi del sebe. Naj nam bo v uteho, da se mu je življenje izteklo prav sredi gorskega sveta, ki ga je tako ljubil.

-žr-

Vlado Šorli – častni član PD Tolmin

Vlado Šorli (roj. 14. 7. 1931) se je že zelo mlad zapisal goram. Leta 1954 je prvič postal član Upravnega odbora PD Tolmin, nato pa je svoje članstvo v odboru nadaljeval v razdobjih 1957–1960 in 1963–1979. Od leta 1984 do 1988 je bil član Nadzornega odbora, nato pa od leta 1989 do letos spet član Upravnega odbora. Njegovo odborništvo je povezano s skoraj pol stoletja aktivnega dela v dobrobit matičnega planinskega društva. Deloval je v markacijskem odseku, gorski reševalni službi in na gospodarskem področju.

Ko je leta 1954 prevzel funkcijo načelnika markacijskega odseka, so bile po njegovi zaslugi obnovljene in označene skoraj vse pomembnejše poti na območju PD Tolmin vključno s transversalo. Zastavljeno delo je nadaljeval še v naslednjem letu, ko je že počasi prevzemal naloge v gospodarskem odseku in bil kot markacist na rednem občnem zboru prvič javno pohvaljen. K temu področju svojega dela iz rane mladosti se je na lastno pobudo ponovno vrnil zadnja tri leta, odkar ni več oskrbnik Koče na planini Razor. Dela na zaraščenih poteh, ki jih je poškodoval še zadnji potres, se je lotil z izkušnjami in predano ter tako spet opravil za društvo zelo pomembno delo.

Leta 1954 je vstopil v GRS kot pripravnik, od leta 1961 dalje pa je član. Spada v prvo generacijo članov GRS, ki je opravila izpite leta 1960 na planini Razor. Za delo v GRS je v tem času prejel Srebrni znak GRS (za 25 let dela), plaketo postaje GRS Tolmin (za 30 let dela) in listino Zaslužni član GRS (za 35 let dela).

Vlado Šorli

Najbolj viden je njegov prispevek na gospodarskem področju. Ko je leta 1955 sprejemal funkcijo gospodarja, na katero je bil formalno imenovan leto dni kasneje, je prevzel skrb za tri glavne društvene objekte: Kočo na planini Razor, okrepevalnico v Tolminskih Ravnah in planinski dom Jalovec v Trenti, pa še vse drugo, kar je sodilo zraven. Društvo je kasneje usmerilo vse sile v Kočo na planini Razor, ostale objekte pa je sčasoma opustilo. Društveni viri poročajo o tem, kako je v družbi še dveh delavcev med 30. oktobrom in 22. novembrom leta 1956 v mrazu in snegu pripravil 18 ton gašenega apna za gradnjo in tako pomagal prihraniti društvu dragocen denar. Tako resno in zavzeto je nadaljeval svoje delo vse do zadnjih let.

Njegov prispevek je tesno povezan z rastjo in razvojem naše planinske postojanke. Vanjo je vgradil na stotine prostovoljnih delovnih ur. Z manjšimi prekinitvami je bil vodja gospodarskega odseka skupno 20 let (1956–1959, prekinitve zaradi odhoda na šolanje, 1963–1965, vmes pomočnik gospodarja, 1968–1978 in 1987–1989). Od leta 1990 do vključno 1997 je bil oskrbnik v koči. V letih neprestanih gradbenih posegov v Koči na planini Razor se je delo gospodarja prepletalo z delom vodje gradbenega odseka. Nema lokrat ga je opravljala kar ista oseba.

V času, ko je bil oskrbnik, se je v akciji Dela Išcemo najprijetnejše

planinsko domovanje koča kar pet let zapovrstjo uvrstila v sam vrh: 2. mesto med kočami v sredogorju za leto 1991, 1992, 1993, 1994 in visoka uvrstitev leta 1995. Prejel je naslednja priznanja: Srebrni in Zlati častni znak PZS, Srebrni in Zlati častni znak PZJ ter državni odlikovanji Red dela s srebrnim vencem (1976) in Red zaslug za narod s srebrno zvezdo (1986).

Komisija za priznanja in Upravni odbor PD Tolmin sta upoštevala predvsem njegovo dolgoletno delo v naši organizaciji in velikanski prispevek h krepitvi materialne osnove planinskega društva. Zato sta predlagala, da se mu na občnem zboru 9. 3. 2001 podeli listino častnega člana PD Tolmin. Ob prejemu tega visokega društvenega priznanja in prihajajočem sedemdesetletnem življenjskem jubileju Vladu Šorliju iskreno čestitamo!

Žarko Rovšček

Janko Koren – častni član PD Tolmin

Janko Koren (roj. 10. 12. 1931) je bil član Upravnega odbora PD Tolmin od leta 1961 do 1969, vmes je bil v letih 1970–1977 član Nadzornega odbora, nato pa od leta 1978 vse do letos spet član UO PD. Vsega skupaj beleži torej okroglo 40 odborniških let. Če upoštevamo, da je bil pred tem že zelo mlad član planinske organizacije, lahko reče-

Janko Koren in njegov zvesti Lando

mo, da ji je zvest že več kot pol stoletja.

Hojo po nadelanih poteh je že kmalu nadgradil s prvimi poskusi v plezanju. Z alpinizmom se je začel resneje ukvarjati leta 1951, ko je bil na pobudo **Franca Ceklina** ustanovljen prvi alpinistični odsek pri PD Tolmin. Iz tistega časa je zabeležen njegov kar odmeven prvenstveni vzpon preko 800 metrov visoke zahodne stene Krna, ki ga je opravil v družbi s **Petrom Bergincem** in Francem Ceklinom. V letih 1961–1964 je bil načelnik Alpinističnega odseka pri PD Tolmin, kmalu pa se je povsem posvetil delu v GRS.

Po snežni ujmi na Tolminskem februarja 1952 se je prvotno bolj formalna organizacija GRS na Tolminskem začela bolje organizirati. Dokler sta bili skupini (kasneje preimenovani v postajo) GRS v Tolminu in Kobaridu še ločeni, je Janko Koren vodil kobarške reševalce. Sledila je krajša prekinitev intenzivnosti dela, ki pa se je nadaljevalo leta 1959, ko sta se načelnika kobarške in tolminske postaje vrnila s šolanja. Po sklepu reševalcev iz Tolmina, Kobarida in Podbrda na izrednem zboru 16. 5. 1959 je prišlo do združitve.

Janko Koren je spadal v prvo generacijo izprašanih tolminskih gorskih reševalcev, ki so opravili izpite leta 1960 na planini Razor. Svojo aktivnost znotraj organizacije je stopnjeval do mesta načelnika leta 1975. Od takrat naprej pa do letos, ko je po funkcijo predal svojemu nasledniku, beležimo rast števila članov kakor tudi kvalitete dela in krepitev materialne osnove postaje GRS v Tolminu. Postaja je pod njegovim vodstvom postala nepogrešljiv člen civilne zaščite na Tolminskem. S številnimi odmevnimi demonstracijskimi vajami pa se je promovirala tudi v širšem slovenskem prostoru. Za današnje pojme klasična gorska reševalna služba je pod njegovim vodstvom znala prisluhniti tudi sodobnim potrebam, ki jih narekuje razvoj turizma in alternativnih športov v Posočju.

Kot načelnik postaje GRS Tolmin je vseskozi tudi član upravnega odbora PD Tolmin. Pri tem se v razpra-

vah in aktivnem delu ni omejeval samo na delo GRS, marveč je s tehtnim prispevkom sodeloval tudi na drugih področjih dela društva in se udeleževal številnih delovnih akcij. Njegov umirjen odnos do mlajših in starejših članov naše organizacije je nepogrešljiv. Veliko skrb posveča vzgoji mladih in preventivi. Sodeloval je na številnih predavanjih v okviru planinske šole in drugih vrstah izobraževanja. Zadnja leta je bil kot planinski vodnik dejaven tudi v okviru sekcije za izletništvo.

Njegovo delo je bilo znotraj planinske organizacije in izven nje deležno številnih priznanj: Srebrni znak GRS (za 25 let dela v GRS), Plaketa Postaje GRS Tolmin (za 30 let dela v GRS), listina Zaslužni član GRS (35 let dela v GRS), Plaketa GRS (l. 1997), Zlati častni znak PZS, Zlati častni znak PZJ, Plaketa PZS ob 60-letnem jubileju, Zlati znak civilne zaščite (1997) in Red zaslug za narod s srebrno zvezdo (jugoslovansko državno odlikovanje).

Prispevek Janka Korena k razvoju planinstva in gorske reševalne službe na Tolminskem in širše je trajen. Zato mu je bila ob zaključku 25-letnega vodenja tolminskih gorskih reševalcev na predlog Komisije za priznanja in Upravnega odbora PD Tolmin na občnem zboru 9. 3. 2001 izročena listina o imenovanju za častnega člana PD Tolmin. Želimo si, da to priznanje ne bi predstavljalo simboličen zaključek njegove planinske kariere, ampak da bi nas pri našem delu še naprej aktivno spremljal. Ob prihajajočem sedemdesetletnem življenjskem jubileju mu želimo še veliko prijetnih gornjskih doživetij!

Žarko Rovšček

Stoletnica rojstva Blaža Arniča

Dne 31. januarja pred sto leti se je nad Lučami pod Raduho rodil slovenski skladatelj **Blaž Arnič**, ki je umrl leta 1970. Tudi letos so se ga spomnili na osnovni šoli v Lučah, ki se imenuje po njem. Kaj pa v Ljubljani?

In planinci? Tudi ti nadaljujejo tradicijo iz leta 1991, ko sta se Planinško društvo Luče in Savinjski MDO PD odločila organizirati in sta 16. marca istega leta izvedla prvi enodnevni zimski pohod na Raduho (2062 m, iz Luč do vrha je 1542 metrov višinske razlike). Posvečen je bil 90-letnici skladateljevega rojstva in 35-letnici društva, imenovali pa so ga Arničev pohod.

Peca in Raduha sta edina dvatisočaka v Sloveniji, na katero so v zadnjem desetletju 20. stoletja v času koledarske zime redno organizirali množične vzpone. To je bila zasluga dveh društev, Mežice in Luč, pa tudi GRS, še predvsem Postaje Prevalje. Vendar je v Sloveniji nad 200 planinskih društev in nad 250 dvatisočakov!

Dosedanjih desetih Arničevih pohodov na Raduho se je udeležilo nad dva tisoč ljudi; na prvem jih je bilo 160, nato 210, 300, na zadnjem pa spet 160. Med ljubitelji Luč, Loke in Raduhe smo opazili tudi gospo **Margaret Davis** iz Velike Britanije, ki je zaposlena na Filozofski fakulteti v Ljubljani in ki je po katastrofalni poplavi 1. novembra 1990 tudi sama denarno pomagala, dirigenta **Lovrenca Arniča** in nekdanjega predsednika slovenske skupščine **Jožefa Školca**.

Pohod je po pravilu vsako tretjo soboto v marcu.

Miroslav Žolnir

Občni zbor PD Šoštanj

PD Šoštanj je imelo v soboto, 3. marca, svoj redni letni občni zbor. Ker je bil volilen, je bil še toliko pomembnejši.

V začetku so bila podana poročila predsednika, blagajnika in posameznih odsekov. Dosedanji predsednik **Leon Štrban** je v svojem poročilu poudaril, da je bilo delo v preteklem letu zelo uspešno. Veliko pozornost so namenili izobraževanju svojih članov, markacisti so obnavljali in skrbeli za poti, izdali so zloženko Trška pot, vodniški odsek je organiziral povprečno vsaj en izlet na mesec, med katerimi še posebej izstopa tisti na Jalovec, pri katerem so vsi udeleženci nosili če-